

Sygn. akt VI GC 2200/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **S. C.**

przeciwko **R. M.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 sierpnia 2002 roku wydany przez Sąd Rejonowy w Będzinie w sprawie o sygn. akt VI GNc 1467/02 w części, tj. odnośnie odsetek ustawowych liczonych od kwoty 4 200 złotych (cztery tysiące dwieście złotych) za okres od dnia 20 stycznia 2004 roku do dnia 13 marca 2008 roku;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego R. M. na rzecz powoda S. C. kwotę 104,96 złotych (sto cztery złote dziewięćdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 2200/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 03 października 2018 roku skierowanym przeciwko pozwanemu R. M. powód S. C. domagał się pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowego w Będzinie w sprawie o sygn. akt VI GNc 1467/02, któremu Sąd Rejonowy w Będzinie nadał klauzulę wykonalności w dniu 13 listopada 2002 roku.

W uzasadnieniu powód podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. Powód wskazał nadto, że decyzja Sądu Rejonowego w Będzinie była dalece krzywdząca, powód został skrzywdzony przez pozwanego który nie wykonał należycie zlecenia i otrzymał część należności, jednakże powód nie posiada na to dowodów na piśmie.

W odpowiedzi na pozew pozwany R. M. domagał się oddalenia powództwa kwestionując podniesiony przez powoda zarzut przedawnienia roszczenia. W uzasadnieniu pozwany wskazał, że począwszy od 2002 roku wielokrotnie prowadził postępowania egzekucyjne przeciwko powodowi na podstawie zaskarżonego tytułu wykonawczego, a każde z tych postępowań skutecznie przerywało bieg terminu przedawnienia roszczenia. Pozwany wskazał przy tym, że ostatnie postępowanie egzekucyjne prowadzone było przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J.

B. i w dniu 05 listopada 2018 roku zakończyło się umorzeniem postępowania z powodu bezskuteczności egzekucji. Pozwany podkreślił również, że powód powziął wiedzę o roszczeniu pozwanego ponad piętnaście lat temu, gdy komornik sądowy rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Wejherowie dokonał zajęcia ruchomości należących do powoda, czego dowodzi podpis złożony przez niego pod protokołem sporządzonym na tę okoliczność, a przez ten czas powód nie podjął żadnych czynności. Ponadto pozwany oświadczył, że przez szesnaście lat prowadzonych postępowań egzekucyjnych przeciwko powodowi otrzymał kwoty, które nie zaspokajały nawet kosztów egzekucyjnych przez niego poniesionych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym dnia 22 sierpnia 2002 roku w sprawie o sygn. akt VI GNc 1467/02 Sąd Rejonowy w Będzinie nakazał pozwanemu S. C., aby zapłacił powodowi R. M. (w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniósł sprzeciw w tymże terminie) kwotę 4 200 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 04 września 2001 roku do dnia zapłaty, a także kwotę 2 099 złotych tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 2 015 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższy nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym został doręczony S. C. do rąk upoważnionego pracownika i w związku z jego niezaskarżeniem, orzeczenie to uprawomocniło się z dniem 24 września 2002 roku, a następnie w dniu 13 listopada 2002 roku na wniosek wierzyciela nadano mu klauzulę wykonalności.

niesporne, a nadto: pozew – 1-4 akt sprawy o sygn. akt VI GNc 1467/02 Sądu Rejonowego w Będzinie, cesja – k. 9 akt sprawy o sygn. akt VI GNc 1467/02 Sądu Rejonowego w Będzinie, rachunek – k. 10 akt sprawy o sygn. akt VI GNc 1467/02 Sądu Rejonowego w Będzinie, nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 sierpnia 2002 roku – k. 16 akt sprawy o sygn. akt VI GNc 1467/02 Sądu Rejonowego w Będzinie, z.p.o. – k. 20 akt sprawy o sygn. akt VI GNc 1467/02 Sądu Rejonowego w Będzinie, zarządzenie – k. 21 akt sprawy o sygn. akt VI GNc 1467/02 Sądu Rejonowego w Będzinie, wniosek o nadanie klauzuli wykonalności – k. 22 akt sprawy o sygn. akt VI GNc 1467/02 Sądu Rejonowego w Będzinie

Na podstawie tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 sierpnia 2002 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Będzinie w sprawie o sygn. akt VI GNc 1467/02 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na wniosek wierzyciela R. M. zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wejherowie (dawnej rewir I) E. F. w sprawie o sygn. akt Km 1352/02.

Postanowieniem z dnia 01 października 2003 roku powyższe postępowanie zostało umorzone, zaś na poczet przedmiotowego tytułu wykonawczego wyegzekwowano kwotę 181,96 złotych, w tym na poczet kosztów nadania klauzuli wykonalności zaliczono kwotę 66 złotych, na poczet kosztów procesu zaliczono kwotę 84 złotych, a na poczet kosztów adwokackich w postępowaniu egzekucyjnym zaliczono kwotę 31,96 złotych. Przedmiotowe postępowanie zakończyło się z dniem 19 stycznia 2004 roku.

niesporne, a nadto: kserokopia tytułu wykonawczego – k. 5-6 akt, pismo komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wejherowie E. F. – k. 58 akt

Wnioskiem z dnia 14 marca 2011 roku wierzyciel R. M. ponownie zainicjował postępowanie egzekucyjne przeciwko S. C. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty z dnia 22 sierpnia 2002 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 1467/02 przez Sąd Rejonowy w Będzinie. Postępowanie egzekucyjne prowadzone w tej sprawie, której nadano sygn. akt Km 1464/11, komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B. umorzył postanowieniem z dnia 05 września 2012 roku, wskazując, że na poczet przedmiotowego tytułu wykonawczego nie wyegzekwowano od dłużnika S. C. żadnej kwoty, zaś koszty poniesione przez wierzyciela wyniosły 242,92 złotych.

Postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego uprawomocniło się z dniem 19 września 2012 roku.

wniosek – k. 2-3 akt o sygn. akt Km 1464/11 komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B., postanowienie – k. 50 akt o sygn. akt Km 1464/11 komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B., z.p.o. – k. 51, 52 akt o sygn. akt Km 1464/11 komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B.

Na wniosek wierzyciela R. M. z dnia 14 października 2013 roku komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B. wszczął ponownie postępowanie egzekucyjne przeciwko S. C. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty z dnia 22 sierpnia 2002 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 1467/02 przez Sąd Rejonowy w Będzinie. Postępowanie egzekucyjne prowadzone w tej sprawie, której nadano sygn. akt Km 3694/13, zostało umorzone postanowieniem z dnia 03 listopada 2014 roku. Na poczet powyższego tytułu wykonawczego nie wyegzekwowano od dłużnika żadnej kwoty, a koszty poniesione przez wierzyciela wyniosły 271,92 złotych.

Postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego uprawomocniło się z dniem 29 listopada 2014 roku.

wniosek – k. 1 akt o sygn. akt Km 3694/13 komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B., postanowienie – k. 75 akt o sygn. akt Km 3694/13 komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B., z.p.o. – k. 77, 80 akt o sygn. akt Km 3694/13 komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B.

Kolejne postępowanie egzekucyjne przeciwko S. C. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty z dnia 22 sierpnia 2002 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 1467/02 przez Sąd Rejonowy w Będzinie komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B. wszczął na wniosek wierzyciela R. M. z dnia 26 października 2016 roku. Postępowanie to, toczące się pod sygn. akt Km 5516/16, komornik sądowy umorzył postanowieniem z dnia 24 maja 2017 roku, wskazując, że nie wyegzekwowano od dłużnika żadnej kwoty, zaś koszty poniesione przez wierzyciela wyniosły 247,10 złotych.

Postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego uprawomocniło się z dniem 07 czerwca 2017 roku.

wniosek – k. 1 akt o sygn. akt Km 5516/16 komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B., postanowienie – k. 61 akt o sygn. akt Km 5516/16 komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B., z.p.o. – k. 62, 63 akt o sygn. akt Km 5516/16 komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B.

Ponownie postępowanie egzekucyjne przeciwko S. C. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty z dnia 22 sierpnia 2002 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 1467/02 przez Sąd Rejonowy w Będzinie komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B. wszczął na wniosek wierzyciela R. M. z dnia 12 czerwca 2018 roku. Postępowanie to komornik sądowy umorzył postanowieniem z dnia 05 listopada 2018 roku, wskazując, że nie wyegzekwowano od dłużnika żadnej kwoty, zaś koszty poniesione przez wierzyciela wyniosły 248,73 złotych.

Postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego uprawomocniło się z dniem 22 listopada 2018 roku.

wniosek – k. 1 akt o sygn. akt Km 1318/18 komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B., postanowienie – k. 57 akt o sygn. akt Km 1318/18 komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B., z.p.o. – k. 61, 62 akt o sygn. akt Km 1318/18 komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania oraz pochodzących z akt sprawy o sygn. akt VI GNc 1467/02 Sądu Rejonowego w Będzinie, a także akt spraw egzekucyjnych prowadzonych przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B. o sygn. akt Km 1464/11, Km 3694/13, Km 5516/16 i Km 1318/18. Prawdziwość powyższych dokumentów nie była przez strony kwestionowana i nie budziły one także wątpliwości Sądu, co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych okoliczności.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

W niniejszej sprawie powód S. C. domagał się pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 sierpnia 2002 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Będzinie w sprawie o sygn. akt VI GNc 1467/02, któremu Sąd Rejonowy w Będzinie nadał klauzulę wykonalności w dniu 13 listopada 2002 roku podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia oraz wskazując, że decyzja Sądu Rejonowego w Będzinie była dalece krzywdząca, powód został skrzywdzony przez pozwanego, który nie wykonał należycie zlecenia i otrzymał część należności, jednakże powód nie posiada na to dowodów na piśmie.

W przedmiotowej sprawie nie została zakwestionowana ani też nie budziła wątpliwości Sądu treść tytułu wykonawczego, przeciwko któremu zostało skierowane żądanie pozbawienia go wykonalności.

Zgodnie z treścią przepisu art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście (pkt 1) lub po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie (pkt 2).

Powszechnie przyjmuje się, iż określenie zdarzeń wskazanych w art. 840 obejmuje zjawiska i stany świata zewnętrznego oraz objawy wewnętrznego życia stron, z którymi przepisy prawa materialnego łączą wygaśnięcie zobowiązania albo które powodują, że nie jest możliwe egzekwowanie świadczeń wynikających z tytułu egzekucyjnego. W doktrynie i judykaturze do zdarzeń powodujących wygaśnięcie zobowiązania zalicza się: wykonanie zobowiązania, zrzeczenie się roszczenia przez wierzyciela, potrącenie, odnowienie, wydanie wyroku, który zapadł na korzyść jednego z dłużników solidarnych, jeżeli uwzględnia zarzuty, które są wszystkim dłużnikom wspólne, zmianę wierzyciela, zmianę stosunków, z powodu których zobowiązanie lub obowiązek gaśnie lub ulega ograniczeniu, dokonanie świadczenia przez dłużnika po wszczęciu egzekucji, ziszczenie się warunku rozwiązującego, dobrowolne zwolnienie dłużnika od długu lub rozwiązanie ugody, przedawnienie. Natomiast do zdarzeń powodujących niemożność egzekwowania należą m. in. odroczenie uiszczenia świadczenia, rozłożenie na raty dochodzonej należności, niemożliwość świadczenia o charakterze przemijającym, wykonanie prawa zatrzymania (tak T. Żyżnowski, Komentarz do art. 840 k.p.c., Lex 2019).

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 04 kwietnia 2002 roku (sygn. akt I PKN 197/01) powyższe powództwo może być realizowane tylko pod warunkiem, że istnieje możliwość wykonania tytułu wykonawczego. Żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności nie może być jednak skutecznie złożone po wyegzekwowaniu należności w całości, co oznacza utratę prawa wytoczenia powództwa z chwilą wyegzekwowania przez wierzyciela całości świadczenia objętego tytułem wykonawczym. Jeżeli zobowiązanie w wyniku egzekucji zostanie zrealizowane jedynie w części, wykonalność tytułu wykonawczego wygasa w odpowiadającym mu zakresie i powoduje, że powództwo opozycyjne jest w tej części niezasadne (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 listopada 1988 roku (sygn. akt I CR 255/88). Wyegzekwowania świadczenia nie należy utożsamiać z dobrowolnym pozaegzekucyjnym spełnieniem świadczenia. W takiej sytuacji nadal istnieje tytuł wykonawczy, który może posłużyć wierzycielowi do wszczęcia egzekucji, ponieważ nie został opatrzony wzmianką komornika, o której mowa w art. 816 § 1 k.p.c.

Rozważyć zatem należało, czy powołane przez powoda okoliczności i zarzut przedawnienia roszczenia w całości, a także okoliczności ustalone przez Sąd orzekający w toku postępowania w świetle art. 840 § 1 pkt 1 i pkt 2 k.p.c.

stanowią wystarczającą podstawę do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci orzeczenia sądu – nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 sierpnia 2002 roku zaopatrzonego w klauzulę wykonalności.

Powództwa przeciwegzekucyjne są środkami merytorycznej obrony przed egzekucją przysługującymi dłużnikowi oraz osobom trzecim. Istotą takiego powództwa jest wykazanie, że sam tytuł wykonawczy nie odpowiada istotnemu i rzeczywistemu stanowi rzeczy, z tym że powództwo to nie prowadzi do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym lub natychmiast wykonalnym orzeczeniem sądowym, lecz do badania jedynie wykonalności takiego tytułu. A zatem podnoszone przez powoda argumenty w postaci nienależytego wykonania zobowiązania będącego podstawą do uzyskania przez pozwanego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI GNc 1467/02 przed Sądem Rejonowym w Będzinie nie mogły być przedmiotem badania w niniejszym postępowaniu.

Zgodnie z treścią art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. tytułem egzekucyjnym jest prawomocne orzeczenie sądu. W przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 sierpnia 2002 roku wydany przez Sąd Rejonowy w B. w sprawie o sygn. akt VI GNc 1467/02 został doręczony osobie uprawnionej do odbioru przesyłki adresowanej do powoda (upoważnionemu pracownikowi) w dniu 09 września 2002 roku (z.p.o. – k. 20 akt sprawy o sygn. akt VI GNc 1467/02). W związku z jego niezaskarżeniem w ustawowym terminie (w ciągu dwóch tygodni w formie sprzeciwu), przedmiotowy nakaz zapłaty stał się prawomocny z dniem 24 września 2002 roku. Od tej zatem daty orzeczenie zawarte w tym nakazie zapłaty stanowiło tytuł egzekucyjny. Na wniosek wierzyciela – R. M. – w dniu 13 listopada 2002 roku przedmiotowy nakaz zapłaty został zaopatrzony w klauzulę wykonalności.

Powód S. C. podnosił, że decyzja Sądu Rejonowego w Będzinie była dalece krzywdząca, powód został bowiem skrzywdzony przez pozwanego, który nie wykonał należycie zlecenia i otrzymał część należności, jednakże powód nie posiada na to dowodów na piśmie. W świetle powyższego nie sposób uznać, że zachodziła podstawa do pozbawienia tytułu wykonawczego z uwagi na przesłankę spełnienia świadczenia.

Spór w sprawie ogniskował się jednakże przede wszystkim wokół podniesionego przez powoda zarzutu przedawnienia roszczenia.

Stosownie do treści art. 117 § 1 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Zaś zgodnie z art. 117 § 2 k.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne. W przypadku objęcia roszczenia tytułem wykonawczym skutek ten przejawia się w utracie przez wierzyciela uprawnienia do korzystania z pomocy przymusu państwowego dla wyegzekwowania roszczenia. Stąd podniesienie zarzutu przedawnienia może zostać potraktowane jako określone w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane.

Zgodnie z art. 125 § 1 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli zaś stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.

Ponadto, stosownie do treści art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Dalej, stosownie do art. 124 § 1 i 2 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo, a w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

Analizując stan faktyczny sprawy ustalono, że nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wydany w dniu 22 sierpnia 2002 roku uprawomocnił się z dniem 24 września 2002 roku, a następnie w dniu 13 listopada 2002 roku na wniosek wierzyciela nadano mu klauzulę wykonalności.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w orzeczeniu wydanym w sprawie o sygn. akt I CSK 197/13 określony w art. 125 § 1 k.c. dziesięcioletni termin przedawnienia ma zastosowanie do stwierdzonych orzeczeniem sądowym roszczeń o odsetki za opóźnienie wymagalnych w chwili uprawomocnienia się tego orzeczenia. Natomiast stwierdzone orzeczeniem sądowym roszczenia o odsetki za opóźnienie należne i wymagalne po dniu uprawomocnienia się wyroku ulegają trzyletniemu przedawnieniu.

Dziesięcioletni termin przedawnienia roszczenia głównego oraz odsetkowego (za okres od dnia 04 stycznia 2001 roku do dnia 24 września 2002 roku) stwierdzonego tytułem wykonawczym w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty z dnia 22 sierpnia 2002 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 1467/02 upłynąłby zatem z dniem 13 listopada 2012 roku. Jednakże bieg terminu przedawnienia roszczenia głównego oraz odsetkowego (za okres od dnia 04 stycznia 2001 roku do dnia 24 września 2002 roku) w niniejszej sprawie został przerwany na skutek postępowania egzekucyjnego, które na podstawie tego tytułu wykonawczego przeciwko powodowi w sprawie o sygn. akt Km 1352/02 prowadził komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Wejherowie E. F.. Postępowanie to zostało umorzone postanowieniem z dnia 01 października 2003 roku i zakończone ostatecznie z dniem 19 stycznia 2004 roku. W tej sytuacji zaś stosownie do przywołanego powyżej art. 124 § 1 i 2 k.c. zmianie uległ początek biegu terminu przedawnienia powyższego roszczenia wierzyciela – rozpoczął on swój bieg na nowo od dnia 20 stycznia 2004 roku. Roszczenie główne oraz odsetkowe (za okres od dnia 04 stycznia 2001 roku do dnia 24 września 2002 roku) wierzyciela przedawnieniu uległoby zatem z dniem 20 stycznia 2014 roku.

Bieg terminu przedawnienia roszczenia głównego oraz odsetkowego (za okres od dnia 04 stycznia 2001 roku do dnia 24 września 2002 roku) został jednak ponownie przerwany na skutek złożenia przez wierzyciela w dniu 14 marca 2011 roku wniosku do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B. o wszczęcie egzekucji przeciwko powodowi na podstawie tytułu wykonawczego w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty z dnia 22 sierpnia 2002 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 1467/02. Komornik sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne w tej sprawie postanowieniem z dnia 05 września 2012 roku, które prawomocne stało się z dniem 19 września 2012 roku. Podobnie jak powyżej zmianie uległ zatem początek biegu terminu przedawnienia, który w konsekwencji powyższych okoliczności przypadał na dzień 20 września 2012 roku. Termin przedawnienia roszczenia głównego oraz odsetkowego (za okres od dnia 04 stycznia 2001 roku do dnia 24 września 2002 roku) upłynąłby zatem z dniem 20 września 2022 roku. Bieg tego terminu przedawnienia został jednakże przerwany po raz kolejny wszczęciem postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. akt Km 5516/16, a następnie jeszcze raz – wszczęciem postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. akt Km 1318/18 rozpoczynając ponownie swój dziesięcioletni bieg od dnia 23 listopada 2018 roku.

W świetle powyższych okoliczności przedawnieniu uległa natomiast wierzytelność R. M. obejmująca zasądzone nakazem zapłaty z dnia 22 sierpnia 2002 roku odsetki ustawowe należne i wymagalne po uprawomocnieniu się orzeczenia, aczkolwiek jedynie naliczane za okres od dnia 20 stycznia 2004 roku do dnia 14 marca 2008 roku.

Skoro bowiem termin przedawnienia powyższego roszczenia objętego przedmiotowym tytułem wykonawczym rozpoczął swój bieg na nowo od dnia 20 stycznia 2004 roku i po raz kolejny został przerywany wszczęciem postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. akt Km 1464/11 na podstawie wniosku z dnia 14 marca 2011 roku, to w odniesieniu do roszczenia odsetkowego należnego i wymagalnego po uprawomocnieniu się orzeczenia mając na uwadze trzyletni termin jego przedawnienia przedawnieniu uległy odsetki ustawowe liczone od kwoty 4 200 złotych za okres od dnia 20 stycznia 2004 roku do dnia 13 marca 2008 roku, co skutkowało pozbawieniem w tym zakresie tytułu wykonawczego jego wykonalności. Co do zaś pozostałego roszczenia odsetkowego należnego i wymagalnego po uprawomocnieniu się orzeczenia, kolejne postępowania egzekucyjne prowadzone w sprawie o sygn. akt Km 3694/13,

Km 5516/16 i Km 1318/18 powodowały za każdym razem przerwanie biegu terminu przedawnienia i rozpoczęcie jego biegu na nowo.

Wobec powyższego Sąd uwzględnił powództwo na podstawie art. 840 § 1 k.p.c. w zw. z art. 118 k.c. w zw. z art. 125 § 1 k.c. i art. 123 § 1 k.c. pozbawiając tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 sierpnia 2002 roku wydany w sprawie o sygn. akt VI GNc 1467/02 wykonalności w części, tj. odnośnie odsetek ustawowych liczonych od kwoty 4 200 złotych za okres od dnia 20 stycznia 2004 roku do dnia 13 marca 2008 roku, z uwagi na ich przedawnienie.

Dalej idące powództwo na podstawie wyżej wymienionych przepisów stosowanych w zw. z art. 6 k.c. a contrario jako niezasadne Sąd oddalił.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 10,19% (jako że domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w całości, określając wartość przedmiotu sporu na kwotę 20 593,81 złotych, zaś Sąd pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w zakresie przedawnionych odsetek ustawowych (w łącznej kwocie 2 099,48 złotych), co stanowiło 10,19% żądania pozwu), pozwany zaś wygrał proces w 80,81%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 1 030 złotych (opłata sądowa od pozwu). Pozwany nie poniósł żadnych kosztów. Powodowi zatem należy się zwrot od pozwanego kosztów procesu w kwocie 104,96 złotych (10,19% z kwoty 1 030 złotych), którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie trzecim wyroku.